

Raimon, l'intel·lectual

À

Tots sabem que **Raimon** és un dels cantants clau de la història de la música popular catalana dels darrers 50 anys. El que potser no tothom tenia tan assumit és que també és un dels intel·lectuals més lúcids que ha donat aquest país. La concessió del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes posa de relleu la dimensió intel·lectual de l'artista. I és que, a diferència d'altres cantants, sempre s'ha mogut amb naturalitat en el món de la intel·lectualitat. La seva incidència tant en el pla popular com entre el món intel·lectual el fan aboslutament mereixedor d'aquest guardó.

La divulgació de la poesia, especialment la dels segles XIV, XV i XVI a través de les cançons, és d'un abast inimaginable. Qui llegiria Ausiàs Marc avui si no l'hagués cantat **Raimon**? Pel que fa a les composicions pròpies, no s'ha limitat a fer magnífiques cançons d'amor i de lluita, peces que han estat referència ineludible per a més d'una generació, sinó que és dels que ha pensat el país. Les cançons són fruit d'aquesta reflexió però també ho és la seva poesia i el magnífic dietari, *Les hores guanyades*, que va publicar el 1983 i que enyorem que no hagi tingut continuïtat en altres períodes.

Que escriptors tan reputats i alhora tan diferents entre si com Joan Fuster, Josep Pla o Eduardo Galeano hagin escrit sobre **Raimon** és bona prova de l'interès que ha generat la seva obra, fins i tot més enllà del seu àmbit natural d'existència: els Països Catalans. Que el diari *Le Monde* el presentés al mateix nivell que **Joan Baez** i **Bob Dylan** demostra la seva internacionalitat. I no cal recordar els seus concerts als Estats Units, França, el Japó, l'Uruguai? Moltes vegades hi ha hagut rumors que **Bob Dylan** podia rebre el Premi Nobel de Literatura. La possibilitat que un cantant guanyés el Premi d'Honor no havia sonat gaire. Avui és un dia de goig: hem de felicitar **Raimon** i ens hem de felicitar nosaltres.

Per Joaquim Vilarnau